

Ha mort Eduard Punset, gran divulgador científic

Polític, periodista i escriptor, va apropar la ciència al gran públic a través del programa 'Redes'

Joan Canadell presidirà la Cambra de Barcelona

Mònica Roca el rellevarà el 2021

inlingua TOT UN MÓN D'IDIOMES PER AQUEST ESTIU!

CURSOS INTENSIVS PREPARACIÓ EXÀMENS CAMBRIDGE
PET - FIRST - ADVANCED - PROFICIENCY

INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ALUMNES DE ESO, BATXILLERAT I FP	INTENSIVS D'ANGLÈS PER A ADULTS TOTS ELS NIVELLS	CURSOS INTENSIVS D'ALTRES IDIOMES FRANÇÈS, ITALIÀ, RUS, ALEMANY, JAPONÈS, ESPANYOL...
--	---	--

Inlingua La Riera 93 755 00 81 | Inlingua Via Europa 93 757 65 71 | www.inlinguacatalunya.com

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIJOUS • 23 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15006 - AVUI / Any XLI. Núm. 13876 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

ELECCIONS

Suspensió a la vista

RETORN • Meritxell Batet torna la pilota al Tribunal Suprem perquè doni instruccions de com suspendre els diputats presos

JxCat tria Jordi Sànchez perquè sigui rebut per Felip VI

DIFERIT • La presidenta del Congrés cita la mesa per avui, però la decisió no es prendrà fins passades les eleccions

CULTURA I ESPECTACLES

P30

Un tanc al bell mig de Besalú, durant el rodatge de la sèrie d'HBO 'Westworld' ■ JORDI CAMPS LINNELL

Besalú, ocupat pels nazis

El rodatge de la sèrie 'Westworld', d'HBO, traspasa el municipi

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 10.00 h

Tot el judici de l'1-0, en directe a El Punt Avui TV. Avui, a partir de les 10.00 h

Nacional

P14-16

Pèrits d'Hisenda rebaixen el frau de l'1-0 a un milió d'euros

PROTAGONISTES

Paula Grande. Cantant P32,33

"La censura contra el rap em fa venir ganes de ser més dura"

EL PUNT AVUI
Avui, a les 14 i 21.00 h

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqeurocredit.com

121605-1136933W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Jofre Llombart

Per Déu o per la llibertat

L'article 16 de la Constitució espanyola garanteix el caràcter laic de l'Estat. I l'article 20 garanteix el dret a ex-

pressar i difondre lliurement els pensaments, idees i opinions mitjançant la paraula, l'escrit o qualsevol altre mitjà de reproducció. Quan Oriol Junqueras, Jordi Sànchez, Jordi Turull, Josep Rull i la resta de diputats van prometre els seus càrrecs amb aquesta fórmula, segurament no eren conscients de com la Carta Magna els abraçava a l'hora de fer servir les expressions en suport a la república, al mandat de l'1 d'octubre i a la seva pròpia llibertat.

La població no els va poder sentir perquè els diputats de Vox van boicotejar la seva al·locució, que van tapar picant les taules amb les mans, el terra amb els peus i la democràcia amb el soroll de la intolerància. En canvi, quan els 24 diputats de la formació d'ultradreta van jurar el càrrec, tothom els va poder sentir per-

Els diputats de Vox van boicotejar l'al·locució, que van tapar picant les taules amb les mans, el terra amb els peus i la democràcia amb el soroll de la intolerància

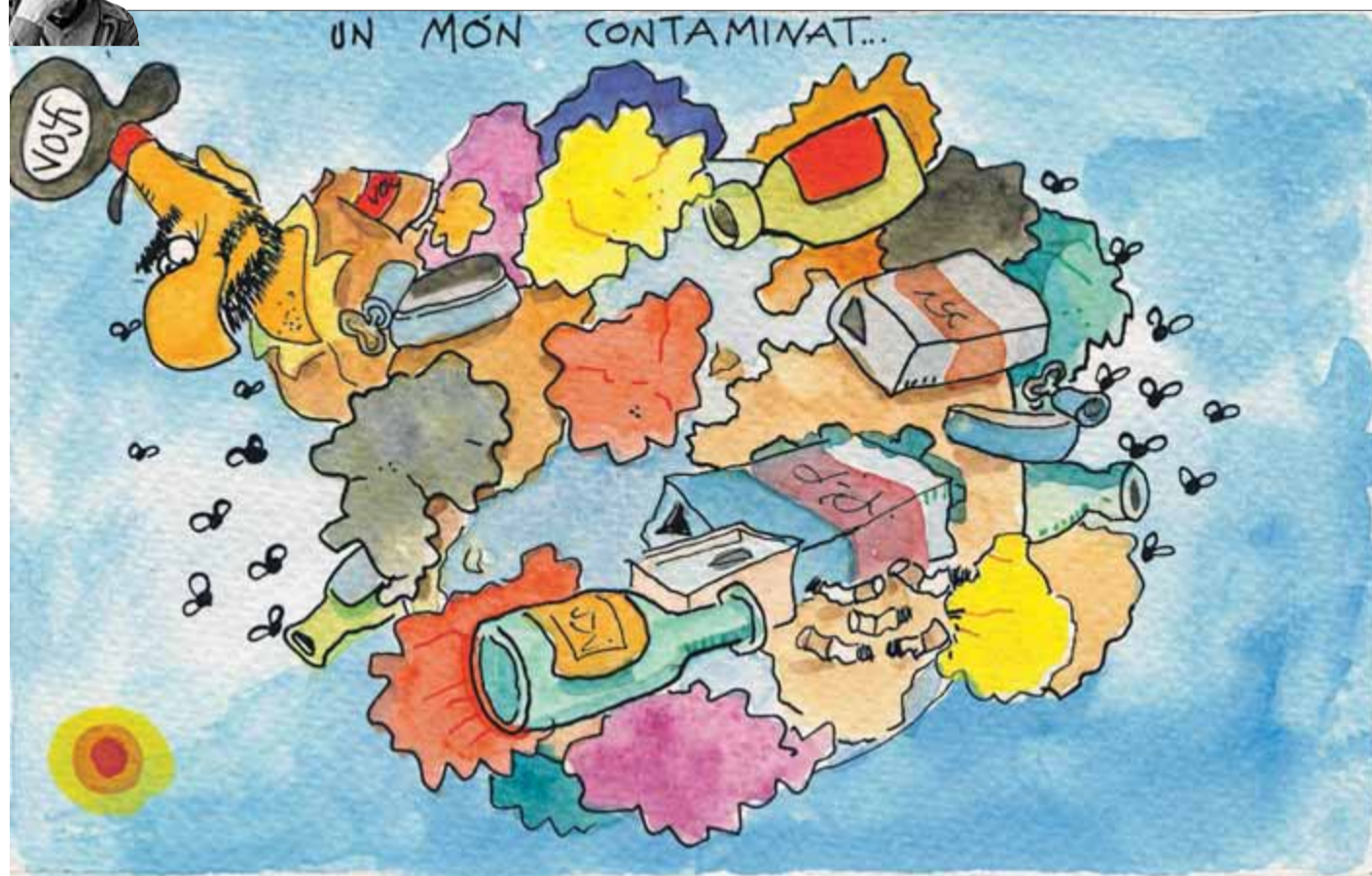
què la resta de diputats, inclosos els independentistes, van mantenir una actitud absolutament respectuosa.

Es va donar la circumstància que l'advocat de l'acusació particular, Javier Ortega Smith, va contribuir a impedir que se sentís la veu dels encausats a qui acusa mentre que els encausats sí que van respectar com ell jurava el càrrec. Els diputats de Vox ho van fer "per Déu i per Espanya". I quan, a les acaballes, Albert Rivera es va queixar a Meritxell Batet que alguns diputats havien assumit el càrrec sense respectar ni la llei ni els espanyols, em pensava, precisament, que es referia als de Santiago Abascal. Més que res perquè van ser ells els que van censurar el tràmit a una vintena de diputats (no pas a la inversa) i perquè jurar per Déu possiblement és més inconstitucional que fer-ho per la llibertat tenint en compte que la Carta Magna –teòricament– garanteix tant aquesta llibertat com el caràcter laic de les institucions.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

Què ens diu el cinema que no sabem?

Després de la II Guerra Mundial, el filòsof Siegfried Kracauer va escriure l'assaig *De Caligari a Hitler: una història psicològica del cinema alemany* (1947) desenvolupant-hi la idea que una sèrie de pel·lícules germàniques d'entreguerres (entre les quals *El gabinet del Dr. Caligari*, de Robert Wiene; *Nosferatu*, de Murnau, i *El doctor Mabuse*, de Fritz Lang) són una mena de premonició del nazisme i del mateix Hitler en presentar una sèrie de personatges dominants, manipuladors, corruptors, vampírics i, per concloure, assassins. En el pròleg del llibre, pot llegir-s'hi: "Més que credos explícits, allò que les pel·lícules reflecteixen són tendències psicològiques, els extractes profunds de la mentalitat col·lectiva que, més o menys, corren per sota de la dimensió conscient." Seguint les tesis de Kracauer, Rüdiger Suchsland va realitzar (i, sobretot, muntar amb imatges dels mateixos films dels qual va escriure el filòsof i, per tant, fets durant la República de Weimar i, per tant, des del final de la I Guerra Mundial fins a l'arribada al poder del nazisme) l'any 2015 un docu-

“El gabinet del Dr. Caligari”, de Robert Wiene; ‘Nosferatu’, de Murnau, i ‘El doctor Mabuse’, de Fritz Lang, són una mena de premonició del nazisme

mental també anomenat *De Caligari a Hitler*. Suchsland hi planteja: “Què ens diu el cinema que no sabem?” Es pot considerar que Kracauer, i evidentment el director Rüdiger Suchsland, fan tal consideració sobre la premonició del nazisme (com a reflex d'una por i a la vegada d'un desig terrible) quan

aquest ja s'havia esdevingut. Tanmateix, aquests dies a Canes, els tinc presents, i així em pregunto què “sap el cinema que no sabem”, en haver vist diverses pel·lícules sobre “zombis” i “fantasmes”. Què ens diuen els “zombis” del nord-americà Jim Jarmusch i del francès Bertrand Bonello? I els “fantasmes” de Mati Diop, cineasta francesa d'ascendència senegalesa que, a *Atlantique*, fa que els joves morts en intentar emigrar amb una pastera revinguin posseint els cossos d'unes noies? En el cas de *The dead don't die*, Jarmusch fa més o menys explícit que, atrapats en el consumisme i la banalitat, ens hem convertit en morts vivents. Pel que fa a *Zombi child*, que posa en relació el cas d'un suposat “zombificat” l'any 1962 a Haití amb l'experiència actual d'unes joves en un col·legi d'elit francès, Bonello dispara contra el colonialisme i l'exploació fent present que el zombi és un ressuscitat a través d'un ritual màgic per fer-ne un esclau. I els “fantasmes” de Mati Diop revenen per colpir-nos la consciència. Tanmateix, què ens diuen que no sabem més enllà d'aquestes evidències?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/evjmql>

A la tres

Carles Sabaté / csabate@elpuntavui.cat

Protegir el diàleg

La històrica jornada de constitució de les Corts generals amb presos polítics va posar tothom al seu lloc, tot i que la majoria, per poques hores. Els presos polítics catalans van entomar l'esbrancada i el rebuig de força diputats amb serenitat i el convenciment del que defensen, al Parlament, al Congrés o davant del Tribunal Suprem: el dret a l'autodeterminació i les llibertats polítiques. Fent política allà on haurien de ser.

Els socialistes miren de guanyar temps per no entomar la responsabilitat de suspendre els diputats i el senador Romeva abans de les eleccions de diumenge. Batet arbitra entre la mala educació dels qui colpegen els escons, la fiscalia que no afluixa tot i que les acusacions perden base tal com avança en el judici, i el diàleg "dins de la Constitució" que avala el PSOE, però sense excedir-se escoltant els presos, perquè de seguit els acusaran de com-

“Els polítics del Congrés de Diputats hauran de protegir els presos o els qui hi parlin, amb tant d'a por ellos”

plices o de pactar indults. Els Ciutadans de Rivera ara tenen Vox al Congrés i necessiten reivindicar-se com a antiindependentistes. Viuen de la tensió, i tot i que en reclamen la suspensió immediata dels drets, ja els aniria bé tenir els quatre diputats al costat.

El PP de Casado va semblar més respectuós i moderat, creient-se allò

que eren el centredreta del dilluns postpatacada del 28-A, però ahir ja no se'n podia estar i reclamava reformar el reglament de les Corts, anul·lar els acataments i acusar-los de perjuri.

Negar el diàleg a diputats és retirar la veu als ciutadans que els han elegit. Quan suspenguin els 4 diputats i el senador, n'hi haurà d'altres denunciant la repressió i la manca de llibertats. Potser els agents de la Policia Nacional que custodiaven els presos hauran de protegir també Batet, Cruz, Pedro Sánchez, els ministres, els Comuns Podem, els diputats bascos... tothom qui s'arrisqui a dialogar.

Ahir tot tornava a lloc: el poder polític i el judicial passant-se la decisió de la suspensió, la Junta Electoral influïent en la campanya, el Suprem permetent valoracions a testimonis si són contra els presos... Menys el diàleg, que no té espai ni al Congrés de Diputats.

De reüll

Anna Balcells

No hi ha cap alternativa

Amb el lamentable espectacle de la constitució de les cambres espanyoles, ja vam tenir un tast de la legislatura que ens espera. Les escridassades, els insults i els cops als pupitres fins a silenciar les veus dels diputats independentistes, la coincidència a l'hemicicle dels presos polítics amb els seus acusadors en el judici, l'amenaça de la suspensió i altres anomalies difícils de justificar demostren que, en els pròxims quatre anys, hi haurà de tot a les Corts menys això que tant s'invoca de la "normalitat democràtica". Es vulgui o no es vulgui, és

Tant de bo s'aprofiti l'oportunitat d'obrir un diàleg sense coaccions

clar que la legislatura que ara arrenca estarà marcada pel contenciós polític català. És per això que, després del soroll i la cridòria, de la campanya electoral que tot ho condiciona, es fa més visible el focus sobre la figura de Pedro Sánchez i la gran

responsabilitat que recau en ell per posar fi a la dinàmica repressiva de l'anterior govern Rajoy i situar, d'una vegada, el conflicte dins les coordenades polítiques. No hi ha cap alternativa, si de veritat es vol resoldre això que en diuen el "problema territorial". Les claus seran la valentia de Sánchez per plantejar un diàleg sincer i sense coaccions que permeti trencar barreres i acostar les parts i, també, el grau de pressió que serà capaç de suportar per part d'una dreta i una extrema dreta estèrils, entregades al seu afany destructiu. Tant de bo no deixi passar l'oportunitat.

Les cares de la notícia

FISCAL DE SALA DEL SUPREM

Fidel Cadena

Contra els presos polítics

La fiscalia no vol ni esperar que la nova mesa del Congrés de Diputats es pronuncii sobre què ha de fer en relació amb els quatre diputats i el senador independentistes que estan essent jutjats al Suprem. Ahir mateix ja va demanar la "suspensió immediata" dels càrrecs elegits democràticament.

CANTANT

Paula Grande

Vital i activista

Autodidacta i vital, la cantant repassa la seva carrera en una entrevista en aquest diari. Tot i l'activitat que li ha representat posar al mercat dos discos en els darrers tres anys, manté el seu activisme en diferents fronts socials, entre ells en el de la lluita feminista.

LÍDER DEL PP

Pablo Casado

Judicialització permanent

Lluny de trobar vies de diàleg, el líder del PP, com si hagués de compensar mediàticament els seus mals resultats electorals, continua judicialitzant la política. Ahir va dur a la fiscalia els vídeos que van enregistrar els presos polítics durant el ple del Congrés i els vol denunciar per perjuri.

EDITORIAL

Un nou abús de la fiscalia

Cap marge de maniobra per a la política. Just l'endemà de les sessions constitutives del Congrés i del Senat, la fiscalia del Suprem va demanar ahir la suspensió "immediata" dels drets dels presos polítics que en aquestes darreres eleccions generals van obtenir l'acta de diputat. Tot i que el Tribunal Suprem ha decidit passar la pilota a la mesa del Congrés perquè decideixi si cal suspendre o no aquests càrrecs electes, la fiscalia no vol que hi hagi cap marge de maniobra. Cap ni un. Basant-se en el mateix article que el jutge Pablo Llarena ja va utilitzar per suspendre de funcions els diputats al Parlament que estaven encausats, ara, en ple judici, la fiscalia vol fer el mateix amb els diputats al Congrés Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Josep Rull i Jordi Turull.

Es tracta d'un nou abús basat en unes acusacions que cada cop és més evident que no tenen cap fonament. I més ara, quan un cop enllestida la fase de testimonis en el judici del Suprem ha quedat clar que les acusacions de rebel·lió i sedició no s'aguanten per enlloc. Ni hi va haver violència ni es compleix cap dels requisits que la llei d'enjudiciament criminal exigeix per dur a terme la suspensió d'aquests càrrecs públics. Simplement, de la mateixa manera que se'ls va enviar a la presó de forma preventiva, ara es pretén una suspensió preventiva.

La presidenta del Congrés, Meritxell Batet, hauria tingut ara una magnífica oportunitat per demostrar la seva voluntat de tornar a la via política un conflicte que mai hauria d'haver entrat a la via judicial. Lluny de cap gran acte de valentia política en defensa dels drets dels diputats, però, l'exministra Batet ha optat per tornar la patata calenta altre cop al Suprem.

Tal dia com avui fa...

1 any Cop a Llarena
El tribunal alemany torna a rebutjar el lliurament de Carles Puigdemont per rebel·lió. Schleswig-Holstein tomba les noves proves.

10 anys Compra de cotxes
Pla català d'ajuts a la compra de cotxes. Beneficiarà una gamma més àmplia d'automòbils que el pla 2000E. El programa s'estendrà a les motos.

20 anys Guerra als Balcans
Els aliats endureixen l'ofensiva i admeten un atac erroni contra l'UÇK. El bombardeig a la xarxa elèctrica deixa mig Sèrbia a les fosques.

Full de ruta

David Brugué

Municipals atípiques

Diumenge tornarem a passar per les urnes. Segurament tots plegats n'estem bastant tips, perquè els últims anys ens n'hem fet un fart. Però els comicis d'aquest cap de setmana arriben d'una manera atípica. Per primer cop, el municipalisme afronta unes eleccions amb presos polítics i l'amenaça d'una suspensió immediata dels que van ser escollits al Congrés i al Senat. Normalment, les municipals són aquelles eleccions en què no es vota tant el partit sinó la persona. Sobretot als pobles petits, on es coneix tothom i les sigles solen passar a un segon terme per prioritzar aquella cara que coneixes i que penses que ho farà millor. És lícit i és humà, i per això en altres convocatòries possiblement molta gent ha optat per opcions polítiques que queden lluny del seu pensament.

Però enguany ja no es tracta de qui promet fer millors places i carrers, quin candidat coneixem i qui tirarà endavant aquell local social o aquell equi-

Ja no es tracta de qui promet fer millors places i carrers. Enguany, les sigles importen. Perquè donen moltes pistes de la filosofia de quin és l'ADN del candidat de torn

pament esportiu que tanta falta fa al municipi de torn. Aquest cop, les sigles importen. Importen perquè donen moltes pistes de la filosofia de quin és l'ADN del candidat de torn. Quins són els seus valors democràtics (o la falta d'aquests) en un moment en què l'extrema dreta irromp en el panorama polític estatal però que, a priori, tindrà poca incidència als municipis (tret dels més grans). Per molt que alguns candidats locals vulguin ara deixar enrere l'acció repressiva dels seus líders, fer veure que això no va amb ells i pretendre que només està en joc qui farà avançar més el poble, és fals. El cert és que el que es juga en aquestes municipals és molt més. Ens hi tornem a jugar un model de país. Una manera de fer les coses. Un pacifisme i uns valors democràtics que més enllà dels límits catalans es presenten com a violència i un cop d'estat. Això sense oblidar el valor de què volem que sigui Europa. I la millor manera per preservar aquest model de país és passar per les urnes. Un cop més.

Tribuna

Xavier Serra i Besalú. Professor de filosofia

L'educació de nois

Ens adonem que el gènere pot arribar a ser un gran motiu d'angoixa interna per als nois. Per què costa més, a classe, que els adolescents nois assumeixin responsabilitats? No els trobem, sovint, massa apocats o encogits? Se'ls veu menys centrats i segurs que les noies. Elles sí que saben a on van i per què lluitar. El "feminisme" el viuen, les ha apoderat. En línies generals, l'afany de superació, l'orientació vital, la capacitat de rectificar i d'elaborar projectes en equip és superior en elles. N'he parlat amb gent: no soc l'únic que ho ha notat.

PERQUÈ NO PENSIN que són ximpleries, vagin a les estadístiques: dels 33.000 estudiants que accedeixen a la universitat (PAU, 2018), quasi 20.000 (60%) són noies; ara bé, dos anys abans, a 4t d'ESO, hi ha més nois que no pas noies a les aules: se'ns perden! La fallida relativa dels nens en relació amb les noies és, en termes generals, constatable (Consell Superior d'Avaluació, 2014). Segurament coneixen les idees trencadores de Jordan Peterson sobre el pensament únic, difoses

en el seu *Maps of meaning* (1999) i en el més recent *An antidote to chaos* (2018), així com pels seus reeixits vídeos a Youtube contra la "correcció política" en qüestions de gènere: és l'ogre de tot "progressista". Ell ho ataca tot; jo soc més modest: ¿podem salvar els nois als nostres instituts?

JA VAIG PUBLICAR sobre la crisi de la masculinitat postmoderna (*Valors*, 150): lluitem decididament per la no discriminació però, de retruc, potser—jugant amb els "gèneres"—estem feminitzant el món. És com si s'hagués esmerdat la ubicació relativa dels vailets, oblidant en l'ensenyament que—si bé som iguals en drets—som diversos en força elements de la personalitat. Som molts els qui ens sentim culpables perquè, tot i defensant la lluita feminista, no hem cedit en prou privilegis ni ens relacionem igualitàriament en la vida quotidiana. Ara bé, les noies tenien models clars de referència, lluitau per assolir fites, mentre que—jugant amb les paraules—no sabem com han de plorar els nois: ¿ho han de fer "com una nena"? Hi ha desorientació, desubicació, en les emocions i els objecti-

us. Certs valors o actituds (tendresa, compassió, afecte, amor, malenconia, fragilitat, etc.) s'han d'educar adequats a cadascú: l'escola no és una "factoria de muntatge en cadena", tot avorridament idèntic. Una feminització uniformadora no serveix: necessitem diferents models, herois, prototips. I tant que cal tenir cura dels altres i ser empàtics, però ¿pensem prou bé com s'ha de fer? ¿Eduquem en les diversitats? Si vostès volen, em poden estomacar en Peterson però no menyspreem els riscos d'un "pensament únic".

L'EDUCACIÓ HA DE SER oberta, personal i—com exposa Esolen a *Defending boyhood* (2019)—també amb sentit comú. Masculinitat i feminitat, o altres perspectives, expressen complementarietat i eviten protocols propis del narcisisme egoista, que empetteix la riquesa personal. Hem d'afegir—a la biologia i a la dialèctica de gènere—una educació en l'amor, en la varietat i en l'espiritualitat. Així, l'escola secundària no derivarà cap a un "motllo", monogènere i turmentós, inspirat només en qualitats femenines: això pot fer pupa, especialment en l'educació de vailets.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Bus Parc Güell

■ Aquest bus havia de solucionar, juntament amb l'augment de freqüència de l'actual línia 22 de busos, el problema que teníem pel que fa a connexions amb el centre de Barcelona els qui vivim al Coll de la Teixonera o al Carmel. La congestió i antiga línia V17 que arribava als búnquers del Carmel passant pel Parc Güell, havia fet quedar-me molts cops a la parada del bus esperant el següent perquè no hi cabia ningú més. La solució de l'Ajuntament va ser el Bus Parc Güell que va d'Alfons X fins a l'entrada del Parc, cosa que no ha solucionat que turistes pugin a la línia 22 a Plaça Catalunya per arribar sense fer transbord a l'obra de Gaudí, perquè així els ho marca el Google Maps. La idea és bona, el trajecte no. El bus hauria de sortir des de la mateixa parada que el 22 al centre de

Barcelona i anar sense fer parades al Parc Güell. Només així el turista no agafaria el bus que necessitem els qui vivim al Carmel.

ÁLVARO OYARCE BÓRQUEZ
Barcelona

L'usuari, el perjudicat final

■ La directiva de Donald Trump que prohibeix fer negocis amb firmes estrangeres sospitoses d'espionatge, ha fet que Google i Huawei trenquin relacions comercials. Aquest fet no deixa de crear un precedent que altres marques es poden veure obligades a complir de manera que, el perjudicat sempre serà el mateix, l'usuari. Un usuari que va adquirir el producte pensant que tenia tots els avantatges del sistema operatiu Android però que ara, pot trobar-se que el seu dispositiu deixi de funcionar de manera correcta.

Malgrat tot, ambdues parts afirmen que els dispositius comercialitzats continuaran rebent el suport promès, però, com a usuari que soc, aquesta resposta no em satisfà i em fa témer que passi el mateix amb altres empreses.

JOAN GUIXÀ
Manresa (Bages)

Em fa mal

■ Sí, em va fer mal veure els nostres presos polítics, millor dit, "polítics robats" per l'Estat espanyol, com pateixen l'escarni de molts espanyols. És tan absurd tot plegat que no crec que ningú pugui acceptar res de res. Ni cap raonament. No entraré en el que s'ha dit milers de vegades. Però sí que escric per dir que em fan fàstic tots aquells companys polítics que odien una part dels representants catalans elegits democràticament! Però es veu que

molts polítics no ho han entès. Qui és pensen que són? Qui són ells per jutjar-los? Seguint la llei, varen participar en les últimes eleccions i varen ser escollits per milers de persones! Llavors diria que tenen tot el dret del món, com a mínim, d'anar al Congrés i el Senat a recollir la seva acta... o no? Qui són aquests personatges que ni deixen sentir el jurament davant de tot el món? Per un costat no saben dialogar i envien qualsevol dubte polític als juristes i quan el Tribunal, segons la Constitució, els dona permís per participar a unes eleccions espanyoles—no pas catalanes—i són votats, llavors tampoc els seus enemics polítics hi estan d'acord. En què quedem? Volem un règim democràtic o dictatorial? Se'ls veu massa el plomall! Ja és hora que el poble es desperti!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

La frase del dia

“S’ha de perdre la por que et diguin fatxa”

Carlos Herrera, PERIODISTA

Tribuna

Rafael de Ribot. Periodista. Professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna (URL)

Obrir els ulls

Europa espera amb incertesa l’arribada de la nova onada populista al Parlament Europeu. De mica en mica, elecció rere elecció, ha anat incrementant la representació política d’opcions extremistes a l’eurocambra, un increment que ha fet disparar les alarmes i que ha fet créixer la sensació que podem estar a les portes de l’arribada d’un tsunami. La tria dels eurodiputats encara es fa a partir de 28 eleccions nacionals, la qual cosa fa encara més difícil fer pronòstics, però a Brussel·les es considera una possibilitat que l’extrema dreta arribi al 30% dels vots i que pugui formar el tercer grup més nombrós de la cambra. Però d’antieuropoïstes n’hi ha també en el grup que aplega els antics partits comunistes i fins i tot la creixent Aliança Lliure que van crear els partits verds i que aplega formacions d’esquerra de diferents tradicions polítiques. Tot fa preveure que la fragmentació que s’ha anat produint als parlaments nacionals es traslladarà també a Europa i que caldrà pactes per a la configuració de noves majories. En aquest sentit creix la possibilitat que l’aliança que estan teixint els liberals del grup ALDE amb el partit d’Emmanuel Macron guanyi pes per incidir en l’elecció de les figures clau del nou govern europeu.

EUROPA HA DONAT EXEMPLE en el passat de capacitat de diàleg i d’acord, arribant a grans consensos quan ha calgut. La gran coalició —el pacte entre populars i socialistes— ha donat estabilitat durant molt anys i, lluny de ser un fre, ha permès l’alternança en el govern de les institucions. El resultat de les passades eleccions europees va configurar una nova majoria entre conservadors i liberals, que ara no és clar que sigui possible aritmèticament ni que es pugui articular políticament. I és que a la incertesa dels resultats s’hi suma la invitació dels socialistes d’estendre la se-

va proposta a una gran aliança que, en veu dels seus candidats, vagi des de Macron fins a Tsipras. O dit d’una altra manera: els supervivents del naufragi de la socialdemocràcia volen enrolar en aquesta nova travessa els que van saltar per la borda.

LA DRETA EUROPEA TÉ UN PANORAMA difícil davant seu, però això no ha alterat ni un mil·límetre el seu compromís de no buscar alternatives que vagin en contra del principi que defensen i que els portin a pactar amb l’extrema dreta. L’esquerra té el repte de recuperar la credibilitat i l’espai perdut, però, en cas de no ser suficient, té un context més favorable perquè no ha de donar tantes explicacions per arribar a acords amb l’extrema esquerra. La fal-

“La humiliació no és un bon argument polític. Ni tampoc és efectiu. Hi ha molts exemples, alguns no gaire llunyans, que sustenten aquesta afirmació

ta de simetria en el debat sobre la legitimitat de les diferents posicions en l’eix ideològic pot ser clau en la política d’aliances. Els polítics es debaten, sense arribar a un consens, sobre els efectes de mantenir aïllades les noves opcions de caire nacional-populista. El cordó sanitari situat al seu voltant no sembla haver aconseguit l’objectiu de frenar el creixement d’aquestes opcions. Al contrari, allà on s’ha evitat que arribessin a qualsevol esfera de govern a través de pactes, el que ha passat és que no s’ha pogut contrastar si els que es presenten com a representants d’una nova manera de fer política són capaços de portar a terme les seves promeses, i els electors no han tingut la possibilitat de valorar els efectes de les polítiques que defensen. Un exemple clar és França, on tot indica que les europees les guanyarà l’Agrupació Nacional de Marine Le Pen. D’altra banda, caldria preguntar-se si, conceptualment, el nostre sistema es pot permetre vetar per a les funcions de govern partits als quals sí que permeten que es presentin a les eleccions. I la pregunta no afecta només els drets d’aquestes formacions ni els dels seus dirigents i candidats, si el que estem aplicant, de fet, és el valor del vot que emeten els seus electors.

LA HUMILIACIÓ NO ÉS UN BON ARGUMENT polític. Ni tampoc és efectiu. Hi ha molts exemples, alguns no gaire llunyans, que sustenten aquesta afirmació. Els valors que pretenen sustentar l’espai central del consens no es defensen darrere d’una muralla, evitant que puguin quedar una mica masegats per l’impacte amb una realitat incòmoda. Aquestes eleccions europees seran un punt d’inflexió, no tant pels resultats que es donin sinó per la gestió que es faci de la diversitat a l’hora de fer política. Defensar el projecte d’Europa dels que el volen destruir no significa tancar els ulls al que mou els que els han votat.

De set en set

Sara Muñoz

Diumenge hi ha molt en joc

Dedicar-te durant molts anys a la informació local et dona la possibilitat de descobrir virtuts i defectes en gairebé tots els polítics, també dins aquelles sigles que no et representen. Si existissin les llistes obertes, estic convençuda que arribaríem a votar alguna persona que forma part d’una candidatura que, en el seu conjunt, està a anys llum del nostre pensament. Precisament per aquest motiu podem arribar a entendre que, en unes eleccions municipals, els electors puguin arraconar per uns dies la tradició i preferir aquell candidat o candidata que, sota el seu criteri,

Els ciutadans disposen de l’oportunitat de demostrar que tenen memòria

millor i abans li resoldrà els problemes quotidians. Aquest diumenge, però, el país no viurà unes municipals com les d’antany. Per molt que alguns candidats vulguin fer creu i ratlla amb el context repressiu i vendre que només es disputa el progrés d’aquella ciutat, diumenge no només està en joc qui impulsarà més escoles bressol o qui millorarà l’estat dels carrers. Votar en clau local s’endevina més difícil que mai i és ara quan els ciutadans disposen de l’oportunitat de demostrar que tenen memòria. En el ring de les municipals saltan candidats amb models molt diferents d’entendre les llibertats individuals i col·lectives. L’abús de les regles del joc també es pot practicar des de la institució més propera al ciutadà. Per això diumenge, abans de votar, s’ha de pensar en qui farà progressar més la ciutat però també en qui té la capacitat de respectar els drets humans. Hi ha molt en joc.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els mestres de primària no poden ser a secundària

Una sentència judicial dona la raó al col·lectiu que ho havia denunciat als jutjats

Eduard Punset mor als 82 anys per una malaltia

L'icònic científic i periodista també va ser ministre i va posar la ciència a l'abast de tothom

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Batet i la torna al Suprem

XOC La presidenta del Congrés trasllada al Tribunal Suprem la suspensió dels diputats presos **PAS** Reuneix avui la mesa de la cambra però la decisió arribarà passades les eleccions
FOTO El rei s'arrisca a veure'ls a les Corts si no se'ls aparta ja

David Portabella
MADRID

El jutge Manuel Marchena confiava que el seu revés profund enviat al Congrés per suspendre els diputats presos d'ERC i JxCat era un cop guanyador, però ahir es va trobar el retorn de la pilota en forma de globus defensiu per part de la nova presidenta de la cambra baixa, Meritxell Batet. Vint-i-quatre hores després que al Congrés i al Senat es visualitzés amb cruesa l'excepcionalitat de tenir quatre diputats i un senador que prenen possessió de l'escó com a presos polítics vinguts des de Soto del Real, Batet es va avançar a l'ansia del PP i Ciutadans d'apartar-los sense debat i va enviar un escrit al president del poder judicial i del Tribunal Suprem, Carlos Lesmes, perquè "aclareixi" en quina situació queden Oriol Junqueras, Jordi Sànchez, Jordi Turull i Josep Rull —el cas del senador Raül Romeva es veu al Senat— i que sigui el poder judicial el que els suspengui.

El debut dels diputats de Vox colpejant la taula amb les mans i picant de peus furiosament va com-

Les frases

“Ha de ser el Suprem, com a òrgan que enjudicia conductes i que determina què poden fer els presos, el que ho digui”

“Tot indica que seran suspesos, però cal respectar els temps”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

plicar l'audiència de l'acatament dels presos, però això no rebaixa l'excepcionalitat amb què neix la tretzena legislatura, la primera amb presos polítics.

Si bé oficiosament al Congrés es dona per fet que seran suspesos i ells mateixos van viure el ple amb la sospita que potser seria l'únic per a ells, la batalla del Congrés i del govern de Pedro Sánchez —a través de la fiscalia— contra el tribunal és per quin poder s'embruta les mans. “El Suprem, com a òrgan que està enjudiciant determinades conductes i determinant què poden

fer o no fer persones que estan en presó preventiva, ha de ser qui ens aclareixi en quina situació queden”, va sostenir ahir Batet en la primera compareixença després de ser rebuda pel rei Felip VI a La Zarzuela. “Tot indica que seran suspesos, però cal respectar els temps”, va reblar.

Conscient que el PP i Cs —amb quatre vots de nou a la mesa— convertiran l'afer en la querella inicial de la legislatura, Batet es va anticipar a ells amb el seu escrit a Lesmes i va fixar la primera reunió de la mesa avui. La mesa no vol decidir res sense resposta del poder judicial, així que la suspensió no es farà en cap cas fins passades les eleccions de diumenge.

Del 384 bis a l'article 21

El que Batet reclama al Suprem és “aclarir” si es pot aplicar la suspensió dels diputats presos per la via de l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim), que és la via que el jutge instructor Pablo Llarena va aplicar al juliol per suspendre els diputats al Parlament i que ara Marchena no gosa seguir. Es tracta d'un article que Llarena ha assimilat a la

Felip VI va rebre ahir Batet per primer cop a La Zarzuela com a presidenta del Congrés
BALLESTEROS / EFE

rebel·lió quan es parla de “terroristes o rebels” i la jurisprudència exigeix l'ús d'armes i explosius. La preferència de Marchena és obviar l'exigida demanda del suplicatori i que sigui la mesa del Congrés la que s'embruti.

L'endemà de la fotografia dels presos a l'hemicicle i de la salutació amb Sánchez, la fiscalia —braç del govern liderat per la fiscal general Maria José Segarra— va sol·licitar al tribunal del “procés” que impulsés l'aplicació del 384 bis de la Lecrim en lloc de refugiar-se en el Congrés.

Qui s'embruta les mans

L'altre precepte invocat pels devots que els presos no tornin a l'hemicicle és l'article 21 del reglament

del Congrés, que preveu la suspensió “quan, concedida per la cambra l'autorització objecte d'un suplicatori i ferma l'ordre de processament, es trobin en situació de presó preventiva i mentre duri aquesta situació”. A l'obstinació de Marchena de no demanar ara el suplicatori que cita aquest article, s'hi suma que l'executor que s'embruti les mans és un afer rellevant: un acord de la mesa d'entrar en la via del contenciós administratiu i una decisió imposada pel Suprem contra els drets de cinc electes —i dels seus votants— podria arribar a ser impugnada davant els tribunals europeus.

La batalla del Congrés i el govern —a través de la fiscalia— contra el poder

judicial per quin poder s'embruta les mans té un afegit que no figura en cap llei ni reglament, però que és al pensament de tots: l'afany de l'establishment d'evitar-li al rei Felip VI el tràngol de coincidir amb els cinc presos polítics a l'hemicicle. Hi ha pendent l'acte d'obertura solemne de les Corts, un acte únic per a diputats i senadors que sempre acull el Congrés, i que s'ha de celebrar quinze dies després del ple de constitució, així que qualsevol maniobra per apartar els electes presos que no sigui immediata provocaria una fotografia indesitjada de Felip VI davant de Junqueras, Sànchez, Turull, Rull i Romeva si ells demanessin de ser-hi. ■

L'APUNT

Un electorat poc partidista

Xavier Miró

Deia en L'Apunt darrer que JxCat haurà d'acceptar el lideratge de l'independentisme per part d'ERC però que ERC haurà d'acceptar el lideratge de Puigdemont, a qui la darrera enquesta ja el fa guanyador de les europees a Barcelona. De fet, al que s'hauran d'acostumar és a un electorat poc partidista i gens sectari. Perquè aquest vot canviant, "tàctic", no és exclusiu de l'in-

dependentisme. Els electors han donat un paper força diferent a Ciutadans i al PSC al Parlament del que els han donat al Congrés. A Barcelona les enquestes han establert la tendència a una lluita frec a frec entre Maragall i Colau amb Collboni com a tercer en discòrdia. Però el 25% d'indecisos i el vot de reacció a la tendència poden marcar diferències o, fins i tot, sorprendre.

ELECCIONS

Sànchez és l'elegit per ser rebut pel rei

TRÀNGOL • JxCat tria el cap de llista pres per anar a la tanda de contactes de Felip VI **LEGAL** • L'elegit no ha de ser diputat i és irrellevant si està suspès **TS** • El Suprem haurà de dir si permet l'encaixada de mans entre el monarca i un pres polític

David Portabella
MADRID

Un fantasma neguiteja el Madrid oficial i dos són els articles que s'invoquen per a l'exorcisme. Després que el president espanyol, Pedro Sánchez, va desdramatitzar el fet de saludar quatre presos polítics al Congrés i va conversar amb ells —els hermenutes de la *villa y corte* fan hores extres per traduir què voldrà dir "hem de parlar" i "no et preocupis"—, el calendari polític apunta al rei Felip VI. Després de rebre ahir Meritxell Batet com a flamant presidenta del Congrés, el rei espera que la socialista torni la setmana que ve a La Zarzuela amb la llista de les persones que els partits situen com a interlocutors en les consultes que forjaran la investidura. I la llista té una sorpresa incòmoda per als usos i costums de la Casa del Rei: l'elegit per JxCat és Jordi Sánchez.

El primer risc de coincidir amb els presos per a Felip VI és l'acte d'obertura solemne de les Corts que el Congrés hauria de celebrar d'aquí a quinze dies. La cita és oberta a diputats i senadors, així que els presos —tot i que ERC s'ha absentat de la cita en el passat— podrien sol·licitar anar-hi. En aquest escenari de fotografia de risc, La Zarzuela compta amb un exorcisme: el 384 bis de la Lecrio o l'article 21 del reglament del Congrés com a articles per apartar Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull i Raül Romeva abans de quinze dies.

El que succeeix amb la tanda de contactes que obrirà Felip VI, no obstant això, escapa a l'exorcisme dels articles de lleis i normes. Com va evidenciar el cas del socialista Javier Fernández l'octubre del 2016, per ser inclòs a la tanda de consultes no s'ha de ser diputat. En aquella cinquena tanda reial per forjar una investidura —de Mariano Rajoy— que es resistia, Pedro Sánchez havia estat apartat pel *putsch*

El diputat de JxCat Jordi Sánchez s'acomiada dels seus dimarts al final del ple al Congrés abans de ser retornat a la presó de Soto del Real ■ BALLESTEROS / EFE

de Ferraz i —tot i ser l'interlocutor en quatre tandes prèvies— qui va representar el PSOE va ser el president de la gestora del partit i d'Astúries. En el cas de JxCat, la formació que al Congrés lideren Míriam Noguera i Laura Borràs, sap que no hi ha cap cotilla que aparti Sánchez com a interlocutor del rei Felip IV fins i tot en l'eventualitat que finalment sigui suspès com a diputat els pròxims dies.

L'últim refugi per al monarca si el que vol és evitar la fotografia que Sánchez va naturalitzar dimarts en el ple de constitució del Congrés és creuar els dits perquè el president del tribunal del procés, Manuel Marchena, no autoritzi Sánchez a sortir de Soto del Real i ser conduït a La Zarzuela en un vehicle de la Guàrdia Civil com ho va ser fins al Congrés dilluns per recollir

l'acta i dimarts per ser al ple. A diferència de Joan Carles I, que no va témer fotografies incòmodes i va rebre el portaveu de l'esquerra *abertzale* d'Amaiur Xabier Mikel Errekondo el 15 de desembre del 2011, Felip VI no va tenir mai ni la cortesia institucional de rebre la presidenta del Parlament, Carme Forcadell. L'únic precedent de no rebre un president del Parlament era del 2012 i per convalescència de Joan Carles I. Quan el gener 2016 feia dos anys que era al despatx del seu pare i rei emèrit, Felip VI va rebaixar la institució a una safata d'entrada: va demanar a Forcadell que la comunicació oficial de la investidura de Puigdemont es fes per correu electrònic. Aquest cop, el correu no pot ser el refugi per no encaixar la mà d'un pres incomunicat. ■

Torra: "La gran sort de tenir Batet"

Si bé al Madrid polític es dona per fet que la suspensió dels quatre diputats i del senador Raül Romeva és imminent, el president de la Generalitat, Quim Torra, va voler confiar en la decisió que prengui la nova presidenta del Congrés, Meritxell Batet, en defensa dels quatre diputats presos que veuen amenaçats els seus drets. "Ja que sembla ser que tenim la gran sort de tenir dos catalans de presidents del Congrés i del Senat, doncs estic segur que Batet i Manuel Cruz respectaran els drets dels nostres companys", va desafiar Torra.

El president, que va acudir a un consell d'alcaldes de l'Alt Urgell, va advertir que espera

"la millor decisió" per part dels presidents del Congrés i del Senat davant l'amenaça de ser suspesos. "Seria un altre motiu més per constatar en quin Estat malvivim", va avisar en el cas que els cinc siguin finalment apartats

De visita a Londres, el 130è president català, Carles Puigdemont, denunciava el risc d'alterar el Congrés amb suspensions "inacceptables" i va exigir a Batet que "faci valer la sobirania de la cambra" davant el Suprem. "Hi ha marge. Els volen suspendre només per raons polítiques, la seva suspensió podria alterar clarament el sentit del vot a les urnes i la majoria per investir president", va dir.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El PP denuncia els diputats presos pels vídeos al Congrés

■ Casado intensifica la via judicial i porta a fiscalia les gravacions amb què, considera, van desobeir l'ordre del Suprem ■ El partit també estudia si van cometre perjuri a l'hora d'acatar la Constitució

Emma Ansola
BARCELONA

El líder del PP, Pablo Casado, s'ha apuntat a l'estratègia de fer soroll després que ahir el màxim representant de Ciutadans, Albert Rivera, se li avancés al Congrés dels Diputats reclamant duresa contra els independentistes que acataven la Constitució fent esment als seus ideals republicans o al referèndum de l'1-O.

Tant és així que Casado ha obert un nou front judicial, ara per les imatges gravades en vídeo per Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, que, segons el dirigent popular, suposarien un delictes de desobediència perquè haurien incomplert les ordres del Tribunal Suprem, que els impedia expressament comunicar-se de manera pública durant la seva assistència al Congrés dels Diputats per recollir les acreditacions i participar en la sessió constitutiva. Així ho va explicar el dirigent popular en la seva visita ahir a Barcelona acompanyat dels candidats a les municipals i les europees, Josep Bou i Dolors Montserrat, respectivament. En la denúncia registrada ahir també s'indica la possibilitat d'haver comès un

El president del PP, Pablo Casado, i la resta de dirigents visitant ahir el 'hub' tecnològic Pier01 Tech City de Barcelona ■ EFE

delictes d'ultratge a Espanya i les seves institucions.

La via judicial, però, podria no quedar aquí. El PP també considera que els diputats en presó preventiva "no ho són de ple dret" perquè la fórmula que van fer servir "desborda l'imperatiu legal" que sí que preveu la llei. Encara més, segons el líder dels populars, els diputats que van transgredir la norma podrien haver comès perjuri, un jurament en fals o de forma ofensiva,

Bou es reivindica com a empresari per guanyar BCN

El candidat municipal del PP a Barcelona, Josep Bou, sempre que pot recorda el seu perfil d'empresari que sap perfectament què suposa aixecar cada dia la persiana del negoci. Ahir en aquesta enèsima reivindicació va posar el focus en el capital humà perquè el negoci tiri endavant. "És la part més important", va assegurar el candidat sense fer esment que el partit que

representa és autor de la reforma laboral més denunciada pels sindicats. Bou, però, va acusar ahir la candidata dels comuns, Ada Colau, de no treballar ni a favor dels emprenedors ni dels empresaris. Bou va estar acompanyat de la també candidata, però al Parlament Europeu, Dolors Montserrat, que va dirigir les seves crítiques cap al candidat socialista Josep

Borrell. "No està legitimat per representar i defensar Espanya", va etzibar després d'acusar-lo d'"utilitzar el Ministeri per a la seva campanya electoral". Montserrat també va demanar a Borrell que doni explicacions a tots els ciutadans sobre el cas de l'exambaixador d'Espanya a Veneçuela, Raúl Morodo, investigat per la fiscalia per blanquejar diners. ■

Les frases

“No hi ha cap dubte que Sánchez té amb els independentistes un pacte d'escons per indults”

“El meu projecte era la Barcelona del 92, la ciutat més important al país, ara Catalunya em fa mal”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

motiu pel qual el partit ha decidit traslladar-ho als seus serveis jurídics perquè ho analitzin.

Aquestes mesures judicials es complementen amb els escrits registrats a la mesa del Congrés dels Diputats sol·licitant que s'estudiïn i s'investiguin precisament les diverses fórmules d'acatament de la carta magna que es van fer servir al llarg de la sessió constitutiva i no únicament les que van emprar els diputats independentistes. Paral·lelament un segon escrit a la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, també reclama una reforma del reglament de la cambra baixa per fixar i concretar la fórmula d'acatament. Casado considera que la sentència del TC de 1990 que deixava sense cotilles la fórmula de l'acatament després que els diputats d'Herri Batasuna incorporessin per primera vegada l'imperatiu legal, no es pot aplicar en aquest cas en què les frases expressades tenen més a veure amb "la injúria", "l'escarni", "l'ofensa" i la "humiliació" a la Constitució. ■

agro
BOTIGA

productes
cooperatives
catalanes

100 anys
Des de 1918
AGRÍCOLA
VILASSAR DE MAR

Horari Agrobotiga

Dilluns- Divendres
09:00-14:00 i 15:00-20:00
Dissabtes
09:00-14:00

Camí del Crist, s/n
(08340) Vilassar de Mar
Telèfon: 93 759 01 88
WhatsApp: 620 455 690

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

OPINIÓ

Raül Romeva Rueda

Diputat al Parlament Europeu (2004-14), pres número CIC12004216, CP Soto del Real

Europa és un somni que mai es rendeix

Europa és una idea estimada pels catalans. Sempre ens n'hem sentit part i sempre l'hem vista com una font d'inspiració per transformar la nostra pròpia realitat. Sabem que pertanyem a Europa de la mateixa manera que ens sentim propers als pobles i a les cultures del Mediterrani. Suposo que aquesta barreja es troba al nucli de la nostra manera de llegir el món i d'interessar-nos-hi.

És des d'aquest profund afecte per Europa i per tot allò que representa que ens preocupa el seu futur, i que ens agradaria poder involucrar-nos encara més en la recerca de solucions per als reptes actuals, perquè la desigualtat, la precarietat, el canvi climàtic o les migracions són alguns dels problemes que es resolen a escala europea o no se resoldran.

Però avui la construcció europea ha de superar certes proves que en fan perillar la viabilitat i el futur compartit. I una sola cosa sembla clara: Europa no podrà construir-se sense tenir en compte els seus ciutadans. El futur d'Europa ha de construir-se amb la participació de tots els ciutadans i, també, promovent-ne el seu compromís actiu.

La manera com Europa gestioni els desitjos d'aprofundiment

Una bandera de la Unió Europea es veu al davant del temple del Partenó, a Atenes, en una imatge d'arxiu ■ ACN

democràtic dels seus ciutadans i dels seus pobles, així com tot el que afecta les seves identitats, definirà la seva credibilitat a l'hora de defensar els seus valors, així com els seus principis fonamentals.

Perquè si es vol, com ho volem nosaltres, que Europa tingui la força suficient per projectar arreu del món un ideal de societat inclusiva i respectuosa amb els drets humans, és indispensable

que no dubti en el moment de posar en pràctica els seus valors.

Europa es troba en un moment decisiu, ha d'encarar el seu destí per ser de debò un projecte interessant i atractiu. Un projecte que és capaç de gestionar realitats difícils i urgents.

El *Brexit*, per exemple, ens fa replantejar què significa realment el concepte d'unitat. Com i de quina manera volem i som capaços de treballar junts. Els ciuta-

dans britànics van exercir la seva veu i ara és responsabilitat del seu govern trobar la fórmula més adequada de respondre-hi. De passada, Escòcia haurà de "poder decidir" la seva vocació europea.

La crisi econòmica a Grècia ens obliga a recobrar el concepte de solidaritat i respondre de debò a les exigències de l'equitat i la justícia social dins la Unió. La crisi econòmica va posar al descobert

el pitjor d'Europa, i Grècia ens recorda la nostra obligació que Europa torni a ser millor, justament allà on va néixer, en la civilització d'Atenes.

Europa ha de demostrar, a més, la seva capacitat per a la humanitat. La crisi de les persones refugiades que escapen de la guerra, una guerra "mediterrània", ens ha demostrat una altra vegada que Europa pot fracassar. Atendre les persones que ho necessiten era una obligació fa 25 anys a Bòsnia i és una obligació ara mateix a les nostres fronteres comunitàries. Sense resoldre aquesta crisi humanitària Europa no serà mai l'Europa que volem.

Perquè ser europeu també significa haver de combatre a favor d'una societat humanista, guiada pel desig de justícia, de cultura i de veritat, coneixedora que darre l'extrema dreta no hi ha cap idea ni valor universal, només una mirada de menyspreu cap a la diversitat, el feminisme, la llibertat i sobre la democràcia.

La ciutadania europea haurà de decidir el 26 de maig, no ens podem fallar a nosaltres mateixos. Espero que aquesta Europa la sabrem fer junts i que la sabrem fer millor. Solidària i justa, unida i diversa, plural i profundament democràtica.

Maragall proposa a Artadi anar junts a parlar amb Puigdemont a Waterloo

Forcadell reapareix a Sabadell i demana "tenyir de groc el mapa municipal"

Joan Rueda
BARCELONA

El candidat d'ERC, Ernest Maragall, va proposar ahir a la número dos de JxCat, Elsa Artadi, que la setmana després que ell haurà pres possessió com a alcalde de Barcelona i ella com a regidora vagin junts a Waterloo a reunir-se amb el president de la Generalitat a l'exili, Carles Puigde-

mont, "per parlar de futur i del que convingui". D'aquesta manera i en el mateix lloc, l'esmorzar informatiu amb els candidats que organitza *El Periòdico*, Maragall va respondre a les crítiques d'Artadi, que l'acusava d'aïllar Puigdemont a Brussel·les. Maragall va defensar que mentre va ser conseller d'Acció Exterior Puigdemont va accedir a la delegació del govern a Brussel·les quatre cops i va lamentar que l'expresident cancel·lés una trobada amb ell ja programa "dos dies abans". Un parell

d'hores més tard, en la presentació del Compromís pel Besòs, Maragall va tornar a parlar d'Artadi quan li van demanar per una moderació del to de la candidata de JxCat cap a ell. "Probablement ha vist que la seva estratègia de desqualificacions no ha donat els fruits que esperaven", va sentenciar.

Ahir també es va fer públic que el cara a cara que protagonitzarà amb la candidata de Barcelona en Comú, Ada Colau, tindrà lloc demà, divendres, a dos quarts d'onze del matí a Ser Catalunya.

Maragall, amb candidats d'ERC a les llistes de Badalona, Montcada, Sant Adrià i Santa Coloma, ahir al parc fluvial del Besòs ■ MARC PUIG

L'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell, va ser la protagonista del míting d'ERC d'ahir a Sabadell, la seva ciutat. El seu marit, Bernat Pagueu, va llegir una carta en què animava a "tenyir de groc el mapa municipal del país" per fer "un pas importantíssim" cap a la construcció d'una república "necessària i inevitable". ■

Compromís amb el Besòs

Maragall, acompanyat de representants de la llista d'ERC a les ciutats del Consorci del Besòs, va presentar ahir un compromís per a aquest àmbit amb l'objectiu de dinamitzar "un territori que la crisi econòmica va afectar especialment i on les desigualtats i les vulnerabilitats encara

són presents i tenen risc de fer-se permanents". La número 9 de la llista, amb qui Maragall pensa per assumir responsabilitats d'urbanisme si governa, Maria Buhigas, va explicar que s'ha de tractar l'àmbit "com un tot, i des del punt de vista mediambiental, urbanístic, social, etcètera".

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Clara Ponsatí, Carles Puigdemont, Toni Comín i Josep Costa, ahir a Londres ■ JXCAT

Puigdemont demana el vot per fer del 26-M un altre 1-0

El president avisa que l'Estat no podrà emular els abusos del Congrés a l'eurocambra ■ L'exiliat es reuneix a Westminster amb un grup de diputats i constata que no s'amenaça ningú amb presó pel referèndum escocès

Emili Bella
BARCELONA

“És important que tornem a fer un 1-0 en aquestes eleccions i que les urnes parlin clar.” Carles Puigdemont va advertir ahir des de Londres que diumenge Europa llegirà el resultat electoral en funció de si els representants del govern de l'1-0 destituït il·legítimament pel 155 han guanyat o han perdut a les urnes, si han sortit reforçats o debilitats. En un acte electoral a Sabadell —on Junts per Catalunya i ERC van traslladar ahir la seva pugna particular amb sengles mítings—, el president exiliat va identificar el vot per a les eleccions

municipals amb la papere-ta de les europees per intentar arrossegar els votants en un efecte Puigdemont. “No es pot dissociar les eleccions europees de les municipals. Hi ha dues urnes però una sola papere-ta, la de JxCat. Formem part del mateix projecte, de la mateixa crida per continuar fermes el camí que vam decidir l'1-0. I volem fer-ho junts”, va arengar Puigdemont.

En aquest sentit, va destacar la feina feta des de l'exili: “Hem estat pentant, treballant i arriscant-nos.” “Us parlo des de Londres, i és una prova evident del doble estàndard de l'Estat espanyol. Nosaltres som ciutadans lliures

Artadi situa ERC com a “únic soci preferent”

La número dos de la llista de Quim Forn per Barcelona, Elsa Artadi, va descriure ahir ERC com l'“únic soci preferent” de JxCat al consistori i va demanar la mateixa “coherència” al cap de llista republicà, Ernest Maragall. Artadi reforçava així la idea que només la seva candidatura pot representar un canvi respecte a Ada Colau, i instava Maragall a descartar l'actual alcaldessa com a sòcia de go-

que podem circular per Europa. Però si fóssim a Espanya, estariem tancats a la presó. Això és el que volem explicar al Par-

vern municipal. En una roda de premsa a la seu d'Efe, la candidata va avisar que aquest darrer escenari “seria una mala notícia” per a Barcelona. L'exconsellera de la Presidència va criticar que el seu antic company a l'executiu s'hagi oposat a celebrar un cara a cara amb ella, ja que Maragall només es va obrir a fer-lo amb Forn, empresonat a Soto del Real, però la Junta Electoral no ho va autoritzar.

lament Europeu”, va avançar. El president va alertar que, a l'eurocambra, l'Estat no podrà continuar practicant els abusos del

Li “inquieta” veure com Maragall “allarga la mà a Colau”, quan JxCat, si guanya diumenge, és “evident que anirà agafat de la mà” d'ERC, com ha fet “des del 2012”. Artadi va garantir que es quedarà tot el mandat al consistori, guanyi o no les eleccions, i va ironitzar que l'alcalde del PSC, Jaume Collboni, acabarà a La Moncloa: “No sé si el posaran de ministre o de secretari de Transports.”

Parlament, el Congrés i el Senat.

D'altra banda, Puigdemont va comparar la situació de l'independentisme

Les frases

“No podran practicar [a l'eurocambra] els abusos que estan practicant al Parlament català, a l'espanyol i al Senat”

“És important que tornem a fer un 1-0 en aquestes eleccions”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

escocès i el català per remarcar que en “la democràcia més sòlida i consolidada del món”, la del Regne Unit, s'està parlant d'un segon referèndum d'independència a Escòcia “i ningú ha reaccionat amenaçant ningú d'anar a la presó”, i s'està plantejant un segon referèndum del *Brexit* “i ningú troba que sigui tan estrany que la gent sigui preguntada en qüestions essencials”. Així, el cap de llista va defensar que “el referèndum és la millor eina en democràcia per resoldre les grans qüestions d'un país, i la independència i la sobirania és la més clara que demana ser aclarida a través d'un referèndum”. Ho va dir a la sortida d'una reunió amb el grup de diputats de Westminster de suport a Catalunya, a la qual van assistir els també exiliats i candidats Toni Comín i Clara Ponsatí, amb el vicepresident del Parlament, Josep Costa. La trobada, en dependències de la cambra britànica, va servir per conversar sobre el judici als presos polítics, la sessió constitutiva del Congrés i les expectatives electorals europees. “Explicuem al món per què continuem lluitant des de l'exili contra les derives autoritàries de l'Estat espanyol que posen en risc i afebleixen el concepte de democràcia a la UE”, va resumir.

Ja al vespre, al costat d'Anna Forn, filla del cap de llista de JxCat a Barcelona, Quim Forn, Puigdemont va equiparar el 155 amb un cop d'estat i l'intent de la Junta Electoral Central d'apartar-lo de la candidatura amb un intent de cop d'estat. “Hem desafiat totes les dificultats per protegir l'herència de l'octubre del 2017”, va concloure. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Collboni promet posar fi a la inseguretat “en un any”

■ El candidat socialista per Barcelona presenta les mesures que voldria aplicar durant els cent primers dies de govern ■ Exalcaldes i exregidors de Barcelona fan costat al candidat socialista

Jordi Panyella
BARCELONA

Compromís de l'alcaldeable socialista Jaume Collboni i patata calenta per a Albert Batlle, que serà el regidor responsable de la seguretat de Barcelona si el PSC guanya les eleccions de diumenge. “Abans d'un any el malson de la seguretat s'haurà acabat.” Amb aquesta contundència es va comprometre ahir Jaume Collboni a afrontar el repte de la seguretat pública a la capital del país si assumeix l'alcaldia, com una de les 20 mesures que els socialistes pensen posar en marxa durant els cent primers dies de govern.

Collboni, acompanyat de la seva número dos, Joana Bonet, va triar el barri de Gràcia per presentar aquest paquet de mesures, en què hi ha dos temes estel·lars: la seguretat i l'habitatge. Pel que fa al primer, es redactarà un pla especial per afrontar els reptes de l'estiu i es

Jaume Collboni, amb el grup d'antics regidors i regidores del PSC a l'Ajuntament de Barcelona que ahir li van fer costat ■ ACN

convocarà de forma urgent la junta de seguretat local, a més de reclamar una major dotació de mossos d'esquadra i posar en marxa el reforç promès de 1.000 nous agents de la Guàrdia Urbana.

Pel que fa a l'habitatge, Collboni va anunciar ahir que la prioritat serà “mobilitzar 82 solars on ara no hi ha res, per començar els tràmits de construcció d'habitatge públic”. Collboni va explicar que cal po-

sar en marxa la maquinària, que és molt feixuga, i que això és el que pensa fer des del primer moment. En aquest àmbit el PSC també es compromet a crear la figura del comissionat de l'habitatge, que

haurà de “pilotar” totes les polítiques d'aquest sector tan sensible.

En el capítol de prioritats, la tercera pota se l'emporta el medi ambient, que ahir Collboni va concretar amb la promesa

de posar en marxa els tràmits administratius per fer efectiva “la cobertura total de la ronda de Dalt”, demanda llargament reivindicada pels veïns.

Reclamar a la Generalitat el deute històric amb la ciutat en matèria social, engagar un debat sobre el model de turisme, la construcció d'escoles bressol o formalitzar la candidatura per a l'exposició universal de 2030, són altres de les promeses a executar durant els primers cent dies de govern.

Maragallisme

La jornada d'ahir va arrencar amb un acte carregat de simbolisme en el qual el candidat Collboni va rebre el suport d'una trentena llarga d'exregidors socialistes a l'Ajuntament de Barcelona, entre els quals hi havia els exalcaldes Serra, Clos i Hereu. A l'acte, que va ser una reivindicació de l'herència del maragallisme, Collboni va insistir que els sondejos els donen possibilitats reals de tornar a l'alcaldia vuit anys després, i va apel·lar al vot útil per “frenar el procés independentista” i consolidar un govern que treballi només “en pro de la ciutat”.

Tant al matí com a l'acte de la tarda, Collboni va reivindicar el vot útil del sector no independentista atacant la candidatura de Manuel Valls. ■

LA CRÒNICA

David Castillo

“Contra els fons voltor i el turisme especulatiu”

Acte de suport de la Cultura a la candidatura d'Ada Colau a l'Ajuntament de Barcelona. Hi havia de tot: joves activistes, cineastes veterans com Pere Portabella, el promotor Pere Camps del BarnaSants, la sociòloga Marina Subirats o el camarada Carles Vallejo, a qui vaig tenir el plaer de tornar a veure quan es va tancar de manera definitiva la presó Model. Un altre sociòleg, el prestigiós Manuel Castells, va resumir per què la ciutadania havia de donar suport a Colau. Va argumentar que l'alcaldessa i el seu equip no eren professionals de la política sinó “persones com nosaltres, no especuladors, sinó que pertanyien als moviments de la societat civil”, no gent que neces-

sita xòfer oficial, secretària i fer-se un xalet luxós de segona residència: “Són gent que han dit prou al projecte de destrucció de la nostra ciutat, als fons voltor i les multinacionals del turisme especulatiu. I han pogut aturar aquesta ofensiva devastadora. Han fet força coses durant els quatre anys en condicions molt difícils, amb pocs regidors i amb un bombardeig brutal d'interessos financers i d'empresaris que no han apostat per Barcelona sinó pels seus negocis particulars, per la seva butxaca. Han comès errors, naturalment, però se n'aprèn, dels errors, i en cometen menys que els altres perquè no especulen. Si sortissin, els pròxims quatre anys podrien re-

Colau escoltant Castells, amb Subirats i Portabella, entre altres ■ D. CAJAL

presentar una autèntica renaixença de la ciutat en condicions culturals i tecnològiques diferents.” Sempre m'emociona, Castells, perquè és un home senzill i íntegre. S'expressa d'una manera natural, sense pedanteries, malgrat ser un erudit de prestigi internacional, catedràtic a Berkeley. El manifest de suport a Colau inclou Chomsky. Pilar Bardem i fins a 150 persones vinculades a diferents disciplines culturals.

Un dels assistents feia broma sobre la quantitat de “desertors” socialistes que figuren per totes les llistes amb possibilitats. Un altre els comparava als ministres d'Aznar que provenien d'Estrella Roja. En fi, els arcs de la política que denuncia Colau. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Quatre pèrites del Ministeri d'Hisenda, proposades per la fiscalia i l'advocada de l'Estat, en el judici al Tribunal Suprem, ahir ■ EFE

Pèrites d'Hisenda rebaixen el frau de l'1-0 a 1 milió d'euros

■ Quatre tècniques afirmen que no es pot imputar en la malversació els 980.000 euros en cartes d'Unipost ■ Les defenses sostenen que no s'havia convocat el referèndum en altres pagaments

Mayte Piulachs
BARCELONA

La suposada malversació de fons públic en organitzar el referèndum d'autodeterminació se situa en uns 920.000 euros en lloc dels 2,1 milions inicials, segons van declarar ahir quatre pèrites del Ministeri d'Hisenda en el judici al Tribunal Suprem. Les tècniques, advocades i l'Estat i una interventora van assegurar que el perjudici al patrimoni públic s'ocasiona un cop es realitza el servei, i no pas en el pagament de la factura. No obstant això, van sostenir que en aquest ús incorrecte de fons imputat al govern català no es pot incloure la partida de 980.000 euros que la Guàrdia Civil atribueix al pagament de cartes censals a Unipost, en no haver-se trobat cap expedient d'encàrrec.

Abans d'iniciar-se la pe-

ricial econòmica, sol·licitada per la fiscalia i l'advocacia de l'Estat, les defenses dels independentistes catalans van plantejar als set magistrats una de les greus deficiències de la instrucció, i és que el jutge Pablo Llarena, atent al calendari del Parlament català, va descartar la pericial econòmica que li demanava la fiscalia i el 23 de març del 2018 va dictar ordre de processament dels 13 acusats i presó preventiva per a Josep Rull, Jordi Turull, Dolors Bassa, Carme Forcadell i Raül Romeva (que s'afegien als Jordis i a Quim Forn i Oriol Junqueras) per poder-los suspendre com a diputats, amb l'aplicació de l'article 384 de la llei d'enjudiciament criminal, que ara la fiscalia torna a reclamar que s'apliqui per suspendre els cinc presos diputats al Congrés i al Senat.

El penalista Josep Riba,

Les xifres

551.066

euros van dipositar al jutjat de Barcelona ahir els 17 acusats de l'1-0 a qui es reclama 5,8 milions (en falten 2).

2

magistrats del TSJC, Jesús María Barrientos i Carlos Ramos, han recusat l'exmembre de la mesa Anna Simó.

4

testimonis falten per declarar del total de 416 que hauran desfilat pel Suprem.

defensor de l'exconseller de Justícia Carles Mundó, va exposar que sense informe se'ls produïa "indefensió material". Després d'un debat de la sala, d'uns deu minuts, el president Manuel Marchena va permetre la pericial en considerar que el judici és el lloc de confrontar les informacions i que la impugnació podia haver estat feta abans. Així, María Carmen Tejera, advocada de l'Estat, i que va admetre que informava "constantment" el ministre Montoro, va detallar que van for-

"Cap violència i falta de disciplina"

La segona pericial d'ahir va ser de la defensa del president d'Òmnium, Jordi Cuixart, per analitzar el seu discurs en pro de la no-violència, a més dels actes del 2017. John Paul Lederach, doctor en sociologia per la Universitat de Colorado, i Jesús Castañar Pérez, llicenciat en sociologia per la Complutense de Madrid, i expert en conflictes polítics, van exposar un detallat informe en què conclouen que el 20-S a Econo-

mia "no es va produir cap acció violenta" i que en les seves intervencions Cuixart i Sánchez van fer "una tàctica de contenció", a preguntes del penalista Benet Salellas. Pel que fa a l'1-0, van indicar que va ser un acte de desobediència civil, d'una "multitud sense experiència ni organitzada, i que comet alguna aïllada falta de disciplina" en la no-violència per puntuals lesions a agents, expressió que va descol·locar les acusacions.

mar un equip amb Sara Izquierdo i Teresa Cecilia, entre d'altres, per fer els informes que els demanava el jutjat d'instrucció número 13 de Barcelona, que ha processat 30 persones per organitzar l'1-0 i eleva el frau a 5,8 milions. Mercedes Vega, subdirectora del cos d'interventors de l'Estat, també va fer un informe pel jutjat de Barcelona.

Les pèrites van centrarse en cinc despeses públiques, que les defenses van rebatre tot assegurant que no eren diners gastats per l'1-0. Per exemple, dels 127.810 euros que va costar la campanya de publicitat en mitjans de la conferència de membres del govern al Parlament Europeu, el gener del 2017, el penalista Andreu Van den Eynde va recordar que el debat no va ser prohibit i que encara no s'havia convocat el referèndum. Tampoc hi havia data de l'1-0 en el cas de la publicitat del registre de catalans a l'exterior, amb un cost de 220.000 euros. Les pèrites van admetre que el van incloure com a sospitosos perquè la interventora de la Generalitat va aturar el seu pagament perquè el jutjat de Barcelona ho investigava. Els advocats van destacar, a més, que aquest registre incloïa crides per obtenir la targeta sanitària o campaments per a joves, i Jordi Pina va recordar que del març a l'abril, en pagar-se la campanya, Turull no era conseller de la Presidència. I la partida de 177.304 euros que imputen al Diplocat per haver encarregat un estudi a experts estrangers sobre la realitat catalana a través d'Helena Catt era un informe habitual altres anys i la descripció de l'1-0 no era com a observadors, segons l'advocada Judit Gené.

Simó recusa dos jutges

D'altra banda, l'exmembre de la mesa del Parlament Anna Simó (ERC) ha recusat dos membres del tribunal del TSJC que ha de jutjar-la, amb altres companys, per desobediència per l'1-0. Són el president del TSJC, Jesús María Barrientos, i Carlos Ramos. El seu advocat, Raimon Tomàs, la planteja perquè tots dos van participar en la resolució d'admissió a tràmit de les que relles contra la mesa i dels recursos. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

FERRAN ESPADA

“ LES FRASES

“Pels volts de les 17.30 vam anar amb el cotxe oficial cap a la seu d'Economia. No vam tenir cap problema per arribar-hi”

JORDI MARTÍNEZ SOLER

Assessor de xarxes socials de la presidència del Parlament

“L'Assemblea Nacional Catalana és una entitat transversal, amb gent tant conservadora com d'extrema esquerra”

RICARD GENÉ

Exmembre del secretariat ANC

“Era habitual utilitzar els centres cívics durant les nits, com ara en festes de tardor, Sant Joan...”

ROSA M. SANS

Cap de servei de programació d'activitats de la Generalitat

“Justícia treballava amb Correus, no amb Unipost. No pots accedir, a través de les aplicacions, a res que no sigui àmbit de la teva competència”

ÀNGEL CORTADELLES

Exdirector de Serveis del Departament de Justícia

“La vaga del 3-O tenia motius laborals, com la reforma laboral o l'impacte dels ajustos en el sector públic. No em consta que des del govern es fes cap crida per adherir-se a la vaga.”

ENRIC VINAIXA

Director general de Relacions Laborals de la Generalitat

LA CARA I LA CREU

Banc amb excel·lentíssims presos polítics

Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Josep Rull, Jordi Turull i Raül Romeva ja havien participat en sessions del judici com a diputats al Congrés i senador electes. Però ahir van incorporar-se novament al banc dels acusats amb el seu càrrec totalment en vigor, després de la sessió constitutiva de les dues cambres espanyoles. No sembla que això hagi d'afectar el desenvolupament del judici, però és una potent imatge internacional que s'estiguin jutjant diputats i senadors fent cas omís de la immunitat parlamentària.

El fiscal exigeix la suspensió dels càrrecs electes

La fiscalia ha remès un escrit a la sala penal del Tribunal Suprem per demanar-li que comuniqui a les meses del Congrés i el Senat “l'aplicació immediata” de la suspensió dels diputats empresonats. La fiscalia considera que el Suprem ha de prendre la iniciativa en aquesta qüestió. El ministeri fiscal ha de vetllar per garantir els drets de qualsevol ciutadà. Per la qual cosa la seva intromissió demanant que es vulneri el dret de representació política dels presos electes adultera totalment la seva condició de servidors públics.

LA REACCIÓ

Preocupació internacional

Mentre continua l'estira-i-arrotonsa entre el poder judicial i el legislatiu espanyol sobre la suspensió dels presos polítics catalans electes el 28-A –ahir la presidenta del Congrés, Meritxell Batet, va tornar la pilota

al Suprem–, afloren les primeres reaccions internacionals. El popular diari alemany *Süddeutsche Zeitung*, editat a Munic, planteja en un article que els encausats no siguin suspesos com a diputats i senadors. El

Süddeutsche recorda que el fet que cinc parlamentaris catalans entressin al Congrés i al Senat custodiats per la policia “no té precedents” i demana que s'iniciï un diàleg seriós sobre el conflicte català.

LA NOVA FASE

Els pèrits Paul Lederach i Jesús Castañar citats per la defensa de Cuixart, ahir ■ ACN

Comença la prova pericial amb queixes de les defenses

El judici de l'1-O va entrar ahir en una nova fase, amb l'inici de la prova pericial, que Marchena va avançar a la declaració dels últims testimonis. Les primeres pèrites van ser quatre funcionàries del Ministeri d'Hisenda que han fet informes sobre els fons públics suposadament

destinats a l'1-O. Les defenses van impugnar la pericial perquè no hi ha cap informe econòmic sobre la malversació. El tribunal va rebutjar la petició, després d'una suspensió de deu minuts. Totes quatre, en un to arrogant, van apuntalar la malversació defensant que existia

perjudici per al patrimoni públic des del moment que es presta el servei, al marge de si es cobra, o de si s'emet una factura negativa. Després, van declarar dos sociòlegs, proposats per la defensa de Cuixart, estudiosos de la resistència no-violenta i la desobediència civil.

XTAC
XARXA DE TEATRES
D'ATENEUS
DE CATALUNYA

AGENDA D'ESPECTACLES

DISSABTE, 25 DE MAIG

TALLER 10 H / 16 H - Curs d'Improvissació teatral
Intensiu a càrrec de Mario Katxibatxe
Círcol Catòlic de Badalona
elcircular.cat
Carrer Sant Anastasi, 2
Badalona
També diumenge

TALLER 18 H - Jobs
Centre Moral i Instructiu de Gràcia
elcentregracia.cat
Carrer Ros de Orlano, 9
Barcelona
També diumenge

DIUMENGE, 26 DE MAIG

CICLE ICUB 18 H - Esbart Maragall
Cicle de Cultura Popular als Ateneus
Lluïsos d'Horta
lluissoshorta.cat
Carrer Feliu i Codina, 7-9
Barcelona

ESPECTACLE 19 H - OCTUBRE. Cançons per la llibertat
amb A Grup Vocal
Germandat de Sant Isidre i Santa Lúcia
sala.santalucia.es.tl
Raval Robuster, 34
Reus

OCTUBRE
CANÇONS PER LA LLIBERTAT

Cultura
Popular
als
Ateneus

MÉS ESPECTACLES I VENDA D'ENTRADES:

xtac.ateneus.cat

Federació d'Ateneus
de Catalunya

EL PUNT AVUI

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

ÒSCAR PINILLA

LA TRUCADA

“La sessió al Congrés va ser un pati d'escola”

L'advocat de Carles Puigdemont, Jaume Alonso-Cuevillas, es va mostrar “trist” ahir en *L'illa de Robinson* per com va anar la sessió que es va viure al Congrés dels Diputats. “En un parlament s'hauria de parlamentar i, per tant, respectar la veu i la intervenció dels diputats”, va sostenir l'advocat, que va comparar la sessió amb “un pati d'escola”. Cuevillas, que també va ser escridassat com a diputat de JxCat, va afirmar que ahir es va tornar a demostrar la “parcialitat” del president del tribunal Manuel Marchena “acceptant la pericial de les acusacions però en canvi tombant les defenses”.

Jaume A-Cuevillas

L'ENTREVISTA XAVIER GONZÁLEZ

“El tribunal ha menystingut la llengua pròpia: el català”

Igor Llongueres
El portaveu de l'associació Àgora Judicial, Xavier González, denuncia el menyspreu al català en el judici als presos polítics.

Els testimonis tenen dret a declarar en català?

El Tribunal Suprem és un òrgan judicial que té competència sobre tot l'Estat espanyol. Per tant, nosaltres entenem que si un tribunal té competències a tot el territori, una persona té el dret de fer servir la llengua de la seva pròpia comunitat autònoma. Això està establert per llei, i així ho recull la carta europea de llengües minoritàries que l'Estat espanyol va signar.

És un greuge que no puguin fer servir el català?

Més que un greuge, és un menyspreu de la llengua pròpia: el

FOTO ADRIÀ REIXACH

català. I no poder parlar en la pròpia llengua els testimonis, acusats o els pèrits no es poden expressar amb naturalitat. Aquí, a Catalunya, està molt assumit el bilingüisme, però si el català és la nostra llengua pròpia, igualment

fem servir un mecanisme de traducció al castellà. Per tant, es dona una situació d'inferioritat davant d'altres que tenen com a llengua pròpia el castellà.

Què li sembla l'actuació del pre-

sident del tribunal?

El fet que la presidència hagi limitat de manera tan radical la possibilitat que una persona s'expressi en català equival a no deixar-lo declarar. Qui no ho fes en castellà s'havia d'atènyer a conseqüències penals i disciplinàries; per tant, això condiona la persona amb una situació de tensió.

Però bé que hi ha un tracte diferent amb aquells que declaren en idioma estranger.

No estan en la mateixa situació. A l'Estat la llengua oficial és el castellà, amb cooficialitat amb el galleg, l'euskera i el català. No és el mateix que la llengua francesa o l'alemanya.

Els acusats no van acceptar una traducció consecutiva. Com és?

El tribunal els va donar la possibilitat d'expressar-se en català. Però el tema sobre com ha de ser la traducció no ho diu enlloc. És evident que una declaració que es vagi interrompent trenca el relat, l'espontaneïtat. El millor hauria estat que s'hagués habilitat una traducció simultània, i es podia haver fet una interpretació àmplia de la llei. ■

Ajuntament de Corbera de Llobregat

ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament, en sessió ordinària de data 14 de maig de 2019, ha aprovat provisionalment la modificació de les ordenances fiscals que es relacionen a continuació:

- OF 8 Taxa per expedició de documents administratius
- OF 31 Taxa per l'estacionament de vehicles de tracció mecànica en les vies públiques municipals.

De conformitat amb allò que preveu l'article 17.1 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, els acords provisionals i les ordenances fiscals aprovades estaran exposats al públic a la Secretaria de l'Ajuntament durant 30 dies hàbils comptats des de l'endemà de la publicació d'aquest anunci al Butlletí Oficial de la Província, perquè els qui tinguin un interès directe o resultin afectats puguin examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que considerin oportunes. En cas de no haver-hi cap reclamació, l'acord provisional esdevindrà definitiu.

Corbera de Llobregat, data de la signatura digital.

L'alcalde, Montserrat Febrero i Piera.

JCUACC

Capellades, 20 de maig de 2019

CONVOCATÒRIA DE LA JUNTA GENERAL

Per encàrrec del President, es convoca els senyors membres de la Junta Central d'Usuaris de l'Aqüífer Carme-Capellades a la celebració de la seva Junta General, que tindrà lloc el dijous 27 de juliol de 2019, a les 11h30 en 1a convocatòria i a les 12h en 2a, al Museu Paperer de Capellades (carrer Pau Casals, n. 10, CP 08786 de Capellades), sota el següent

ORDRE DEL DIA

- 1r. Lectura i aprovació, si escau, de l'Acta de la reunió anterior (18.12.2018).
- 2n. Compte i aprovació del padró de membres, actualitzat a la data d'aquesta convocatòria.
- 3r. Examen i aprovació, si escau, de la Memòria general de l'any 2018.
- 4t. Examen i aprovació, si escau, dels comptes de despeses corresponents a l'exercici 2018.
- 5è. Exposició de les actuacions realitzades per la Junta de Govern i la Comissió Tècnica durant el primer semestre de 2019.
- 6è. Precs i preguntes.

Us prego l'assistència i aprofito per saludar-vos cordialment.

Ildefonsa Tarrida Sardà, presidenta JCUACC

Miquel Corredor, secretari JCUACC

Ajuntament de Gavà

ANUNCI

El Ple de l'Ajuntament de Gavà, en sessió celebrada el 2 de maig de 2019, ha pres en consideració l'expedient per a la implantació i l'establiment del servei públic municipal de deixalleria, i la conveniència de gestionar-lo de forma directa, sobre la base de la memòria justificativa, que consta a l'expedient, i que incorpora també un projecte d'establiment i prestació de servei, i d'un Reglament que estableix el règim jurídic de la prestació.

Ha aprovat inicialment el reglament del servei públic municipal de deixalleria.

L'esmentat expedient es sotmet a informació pública, per termini de 30 dies, a fi i efecte que durant aquest temps es puguin presentar les al·legacions que es considerin convenients. L'expedient podrà ser consultat a l'Oficina d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament, de dilluns a divendres de 9 h a 14.15 h i dimarts i dijous de 14.30 h a 19 h, així com en la pàgina web municipal.

Gavà, 14 de maig de 2019
(PO. de l'alcalde)

El secretari, Roger Cots Valverde

Ajuntament d'Arenys de Munt

ANUNCI

L'Alcalde presidència, per resolució núm. 89/19, de data 29 de març de 2019 (i ratificada pel Ple en sessió de data 11 d'abril de 2019), ha aprovat inicialment el conveni urbanístic de gestió entre l'Ajuntament d'Arenys de Munt i l'Associació Administrativa de Cooperació de la UA 25 Collsacreu, pel desenvolupament de la unitat d'actuació.

Tothom que hi estigui interessat podrà examinar l'expedient i, si s'escau, formalitzar-hi al·legacions o suggeriments en el termini de vint dies hàbils comptats des de la publicació d'aquest anunci.

La documentació completa de l'expedient es pot consultar a les oficines de l'Ajuntament d'Arenys de Munt, a la Secretaria municipal (rambla Francesc Macià, núm. 59), de dilluns a divendres, de 9 a 14 hores, i al web de l'Ajuntament.

La secretària
M. Carmen Gómez Muñoz-Torrero
(signat electrònicament)

Necessites formació en protecció contra incendis a la teva empresa?

A Gep Services oferim consultoria d'emergència, ajudem les empreses amb la formació i la seguretat contra incendis.

Instal·lacions pròpies i mòbils.
Realitzem cursos a les teves instal·lacions.

Carrer de Moratin, 100
Sabadell 08206 Barcelona
www.gestionemergencias.com

Informa't sense compromís:
935 646 346

Més de 10 anys formant

